

עפ"ת 26575/07/13 - יבגני סוקולוב ת. ז. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

2.3.14

עפ"ת 26575-07-13 סוקולוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 35921/2011

בפני המערער יבגני סוקולוב ת. ז. 32344019
נגד המשיבה מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
כב' השופט כמאל סעב

למערער טענה עו"ד גב' שרי ישראל.

למשיבה טען עו"ד שגב אדלר.

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בעכו, (להלן: "**בית משפט לתעבורה**"), אשר ניתן ביום 11/07/13, על ידי כב' השופט אבישי קאופמן, בתיק 5002-02-12.

המערער הובא לדין בגין העבירות הבאות :-

גרימת נזק לרכוש או אדם - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2), לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**"), עבירה של **רשלנות** - על פי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**"), ביחד עם סעיף 38(2) לפקודה, עבירה של **סטייה מנתיב** - עבירה על תקנה 40(א) לתקנות, עבירה של **נהיגת רכב ללא רשות בעליו** - לפי סעיף 36ב(א) לפקודה, עבירה של **נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה)** - לפי סעיף 10 (א) לפקודה, עבירה של **נהיגה ללא ביטוח** - עבירה על סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) - תש"ל - 1970 וכן עבירה של **נהיגה תחת השפעת אלכוהול** - עבירה על תקנה 26(2) לתקנות.

בכתב האישום המתוקן נטען כי ביום 30/04/11, בשעה 04:30, נהג המערער ברכבו בכביש 85 מכיוון עכו לכיוון כרמיאל. המערער נהג כשהוא בלתי מורשה לנהיגה כלל וללא ביטוח תקף.

עוד נטען כי בהגיעו של המערער לק"מ ה-15, נהג ברשלנות כשסטה ימינה מנתיב נסיעתו והתנגש במעקה הבטיחות.

עמוד 1

בכתב האישום נכתב כי המערער נהג ברכב בהיותו תחת השפעת משקה אלכוהולי וללא רשות בעליו של הרכב. רשלנותו של המערער נובעת מכך שסטה מנתיב נסיעתו ללא הסביר סביר, תוך גרימת הפרעה וסיכון ובכך גרם לתאונת דרכים בה נגרם נזק לרכוש.

המערער זומן לדין בבית משפט לתעבורה, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובית המשפט לתעבורה הפנה אותו לממונה על עבודות שירות לצורך ריאיון וקבלת חוות דעתו.

ביום 02/07/13, התקבלה חוות דעתו של הממונה אשר מצא את המערער מתאים לריצוי עונשו במסגרת עבודות שירות בבית החולים רמב"ם בהיקף של 8.5 שעות ביום.

ביום 11/07/13, שמע בית המשפט לתעבורה את טיעוני הצדדים לעונש וגזר את דינו של המערער לעונשים הבאים:

75 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 24 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים וחתימה על התחייבות כספית על סך 4,000 ₪ ולמשך שנתיים שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע.

כאמור, הערעור מופנה כנגד חומרת הדין.

באת כוח המערער טענה כי בית המשפט לתעבורה טעה, בכך שהטיל ענישה שאינה מידתית לנסיבות המקרה, הגם שאין להקל ראש בעבירות החמורות שבהן הורשע המערער, אך יחד עם זאת, היה על בית המשפט לתת דעתו למועד ביצוע העבירה, תוצאותיה, נסיבותיו האישיות של המערער וכן עברו הפלילי והתעבורתי.

עוד הוסיפה באת כוח המערער כי המערער מכיר באחריותו לביצוע העבירה ומתחרט על מה שקרה. הפנתה להודאתו בבית משפט לתעבורה ובשל כך יש מקום לבחון את חומרת העונש מחדש ולהקל בדינו.

באת כוח המערער טענה כי בית משפט לתעבורה לא קבע את מתחם הענישה ההולם ואת העונש המתאים למערער וזאת כנדרש על פי סעיף 40 לחוק העונשין. עוד טענה כי בעבירות בהן הורשע המערער מתחם הענישה הנהוג אינו כולל עונש מאסר בפועל.

עוד טענה באת כוח המערער כי המשיבה לא הזדרזה להגיש את כתב האישום, דבר המעיד כי לא מדובר בעבירות המצריכות עונש מאסר בפועל, לדעתה.

באת כוח המערער טענה כי עונש של 75 ימי מאסר שירוצו במסגרת עבודת שירות יביאו לתוצאות הרסניות לחייו של המערער וציינה כי במידה ועונש זה אכן יישאר על כנו, המערער יפטר ממקום עבודתו. עוד הוסיפה וציינה כי המערער

עובד מאז היה נער ומסייע בפרנסת המשפחה.

באת כוח המערער הפנתה לכך שהמערער הינו חייב מוגבל באמצעים על פי החלטת ראש הוצל"פ לא עקב חובותיו שלו אלא של משפחתו ועל כן הוגבל רישיון נהיגתו.

באת כוח המערער הפנתה לפסיקה ומיקדה את הערעור כנגד רכיב המאסר בפועל וכן לעניין אורך עונש הפסילה בפועל.

בא כוח המשיבה ביקש לדחות את הערעור והוסיף כי המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות חמורות. עוד ציין כי מדובר במי שמעולם לא היה לו רישיון נהיגה כשהוא מבצע את העבירות תוך נהיגת רכב תחת השפעת אלכוהול. בא כוח המשיבה הפנה לכך שבהתנהגותו, המערער סיכן בצורה משמעותית את עצמו ואת הסובבים אותו.

עוד הוסיף בא כוח המשיבה כי לדעתו בנסיבות האלו, צדק בית משפט לתעבורה כשהשית עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

בא כוח המשיבה הפנה להלכה הקובעת שבית המשפט של הערעור לא יתערב בגזר דינו של בית משפט לתעבורה אלא אם מדובר במקרה חריג של סטייה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים ולטענתו, אין זה המקרה.

המשיבה הציגה את גיליון ההרשעות הקודמות של המערער וטענה כי אין זו הסתככותו הראשונה עם החוק. לעניין השיהוי בהגשת כתב האישום, הפנה בא כוח המשיבה לכך שכתב האישום הוגש 10 חודשים לאחר ביצוע העבירה ועל כן, לא ניתן לומר כי מדובר בשיהוי ניכר המצדיק הקלה בעונש כפי שביקש המערער.

עוד הפנה בא כוח המשיבה לעובדה שהמערער הורשע על פי הודאתו גם בעבירה של נהיגה ללא ביטוח. לאור העובדה כי האירוע הסתיים בתאונת דרכים, חומרת העבירה מתעצמת. בא כוח המשיבה הוסיף כי לאור מכלול הנסיבות, העונש ההולם את מעשיו של המערער הוא אכן מאסר בפועל וכי אין שום נסיבה המצדיקה הקלה משמעותית בדרך של קבלת הערעור וביטול עונש המאסר בפועל.

לעניין אורך הפסילה טען בא כוח המשיבה כי בעבירות הללו, החוק קובע עונש פסילה מינימאלי ולדעתו בית משפט לתעבורה התחשב בנסיבות והקל עם המערער ברכיב זה. המשיבה הפנתה לפסיקת בתי המשפט וביקשה לדחות את הערעור.

לאחר שעיינתי בכתב האישום המתוקן, בגזר דינו של בית משפט לתעבורה, בהודעת הערעור, בפסיקה אליה הפנו הצדדים, בגיליון ההרשעות הקודמות של המערער ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

העבירות בהן הורשע המערער חמורות הן ומסכנות את חיי ושלימות גופם של המשתמשים בדרך.

השילוב בין נהיגת רכב ללא רשות הבעלים, ללא רישיון רכב, ללא ביטוח ובהיות הנהג נתון להשפעת משקאות אלכוהוליים, נהיגה שבסופה מתרחשת תאונת דרכים עקב סטייה מהנתיב כשכתוצאה מהתאונה נגרמה חבלה של ממש, מעידה על התנהלות חסרת אחריות והמזלזלת בחיי המשתמשים בדרך. כל הנתונים הללו מעידים על רמת מסוכנות המערער בהיותו יושב ליד ההגה ונוהג ברכב.

לא נעלם מעיני מצבו האישי והכלכלי של המערער והקשיים הכספיים בהם הוא נתון. נתתי את דעתי, גם כן, לעברו הפלילי הלא קל ועברו התעבורתי הנקי. יצוין כי חלק מעברו הפלילי קשור לפריצה וגניבה מרכב. למערער עבירה אחת מתקופת שירותו הצבאי.

על העבירה של נהיגה בשכרות נאמר ברע"פ 6439/06 **עובדיה קריטי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 19.10.06):

"נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על-כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות".

דברים שכוחם יפה גם בהקשר לנהיגה תחת השפעת מקשה אלכוהולית ותואצת הנהיגה בענייננו תעיד על כך - ראו גם עפ"ת (חיפה) 20502-11-09 **נאדר אבו סיני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.1.10), רע"פ 9826/09 **בכר בן ציון נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 24.1.10) ורע"פ 5297/07 **קנטורוביץ נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 9.9.07).

במקום נוסף צוין כי:

"קביעת עונש המינימום בפקודה נעשתה על רקע הצורך להרתיע נהגים המסכנים חיי אדם בכבישי הארץ ועל בתי המשפט להרים תרומתם למניעת התופעה" (ראו רע"פ 1422/06, **צפניה ארנבייב נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 16.5.06).

ראו גם רע"פ 8387/06 **איליא נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 11.11.06). לעניין השפעת השכרות על תפקוד הנהג השיכור וגם הנהיגה תחת השפעת אלכוהול והפגיעה בשיקול דעתו, ראו רע"פ 806/09 **גהספן נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 5/2/09), רע"פ 2073/08 **ברבי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 9/3/08).

עוד יש להזכיר כי בצד עבירה זו של הנהיגה הרשלנית והסטייה מנתיב, גרימת תאונה וחבלה או נזק לרכוש קבע המחוקק, בסעיף 38 לפקודת התעבורה, עונש פסילה מינימלי של שלושה חודשים, שהוא הסף התחתון ואשר סטייה

ממנו לקולא, תעשה רק בנסיבות מיוחדות שיירשמו - ראו בעניין זה פסק דין שנתתי בעפ"ת (חי') 748-08-10 **בוארון אביב נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.9.10).

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי למען שינויה של תרבות הנהיגה בחברה וחיזוק ההרתעה, יש לנקוט ענישה מחמירה, וכמרכיב חשוב בה, הוא העמידה הדווקנית על עונש המינימום - (ראו רע"פ 5297/07 **קנטורוביץ' נ' מ"י** (ניתנה ביום 9.9.07)).

זאת ועוד על עבירת הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח הדגיש בימ"ש עליון חומרת המעשים ואמר ברע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נגד מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 23.4.12) את הדברים הבאים:

"נהיגה בלי רישיון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור (ראו למשל רע"פ 3104/11 פדילה נ' מדינת ישראל (לא פורסם))."

זאת ועד, יש להפנות לרע"פ 1973/13 **אסד חסן נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 24.3.13), שם לא ניתנה רשות ערעור על פסק דין של בימ"ש מחוזי שדחה ערעור על עונש מאסר בפועל של 45 ימים בגין עבירות דומות.

מכל האמור לעיל ברי כי בימ"ש לתעבורה לא החמיר עם המערער יתר על המידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור ועל כן אני דוחה את הערעור.

בטל בזה עיכוב ביצוע גזר הדין ועל המערער להתייצב לריצוי עונשו במסגרת עבודות שירות ביום 6.4.14 שעה 08:00 או בכל יום אחר שיקבע על ידי הממונה על עבודות שירות, במפקדת מחוז הצפון - עבודות שירות, המצויה בתחנת משטרת טבריה.

כמו כן, עליו לבצע את יתר חלקי גזר הדין בהתאם להוראות בימ"ש לתעבורה כשמניין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המזכירות תשלח לממונה על עבודות שירות עותק פסק דין זה.

הממונה יפעל לביצוע עונש המאסר וכי עליו להודיע לבימ"ש ולמשיבה על התייצבות המערער לריצוי עונשו וגם על אי התייצבותו כדי להביא למתן ההוראות המתבקשות.

ניתן היום, ל' אדר תשע"ד, 02 מרץ 2014, במעמד המערער בעצמו, באת כוחו עו"ד גב' שרי ישראלי וב"כ המשיבה עו"ד גב' הילה כץ.